

Θουκυδίδης, Ιστορίαι, Α, 72 – 73.1

Στο συνέδριο της Πελοποννησιακής Συμμαχίας στη Σπάρτη είναι παρούσα και μια διπλωματική αποστολή των Αθηναίων. Οι αθηναίοι πρέσβεις, αφού άκουσαν την αγόρευση των Κορινθίων, που ήταν θανάσιμοι εχθροί τους, παίρνουν το λόγο και συμβουλεύουν τους Πελοποννήσιους να μην αποφασίσουν με βιαστικό και επιπόλαιο τρόπο την κήρυξη του πολέμου εναντίου της Αθήνας.

Τοιαῦτα μὲν οἱ Κορίνθιοι εἶπον. Τῶν δὲ Ἀθηναίων ἔτυχε γὰρ πρεσβεία πρότερον ἐν τῇ Λακεδαίμονι περὶ ἄλλων παροῦσα, καὶ ὡς ἦσθοντο τῶν λόγων, ἔδοξεν αὐτοῖς παριτητέα ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους εἶναι, τῶν μὲν ἐγκλημάτων πέρι μηδὲν ἀπολογησομένους, ὧν αἱ πόλεις ἐνεκάλουν, δηλῶσαι δὲ περὶ τοῦ παντός ὡς οὐ ταχέως αὐτοῖς βουλευτέον εἴη, ἀλλ' ἐν πλείονι σκεπτέον. Καὶ ἅμα τὴν σφετέραν πόλιν ἐβούλοντο σημῆναι ὅση εἴη δύναμιν, καὶ ὑπόμνησιν ποιήσασθαι τοῖς τε πρεσβυτέροις ὧν ἤδεσαν καὶ τοῖς νεωτέροις ἐξήγησιν ὧν ἄπειροι ἦσαν, νομίζοντες μᾶλλον ἂν αὐτούς ἐκ τῶν λόγων πρὸς τὸ ἡσυχάζειν τραπέσθαι ἢ πρὸς τὸ πολεμεῖν. Προσελθόντες οὖν τοῖς Λακεδαιμονίοις ἔφασαν βούλεσθαι καὶ αὐτοὶ ἐς τὸ πλῆθος αὐτῶν εἰπεῖν, εἴ τι μὴ ἀποκωλύοι. Οἱ δὲ ἐκέλευόν τε παριέναι, καὶ παρελθόντες οἱ Ἀθηναῖοι ἔλεγον τοιάδε. «Ἡ μὲν πρέσβευσις ἡμῶν οὐκ ἐς ἀντιλογίαν τοῖς ὑμετέροις ξυμμάχοις ἐγένετο, ἀλλὰ περὶ ὧν ἡ πόλις ἔπεμψεν· αἰσθανόμενοι δὲ καταβοῆν οὐκ ὀλίγην οὔσαν ἡμῶν παρήλθομεν οὐ τοῖς ἐγκλήμασι τῶν πόλεων ἀντεροῦντες (οὐ γὰρ παρὰ δικασταῖς ὑμῖν οὔτε ἡμῶν οὔτε τούτων οἱ λόγοι ἂν γίγνοιτο), ἀλλ' ὅπως μὴ ῥαδίως περὶ μεγάλων πραγμάτων τοῖς ξυμμάχοις πειθόμενοι χεῖρον

βουλεύσθε, καὶ ἅμα βουλόμενοι περὶ τοῦ παντός λόγου τοῦ ἐς ἡμᾶς
καθεστῶτος δηλῶσαι ὡς οὔτε ἀπεικότως ἔχομεν ἅ κεκτήμεθα, ἢ τε πόλις ἡμῶν
ἀξία λόγου ἐστίν».

Λεξιλόγιο

- ἔδοξεν αὐτοῖς + τελικό απαρ. = φάνηκε σωστό σ' αυτούς να..., αποφάσισαν να...
- παριτητέα εἶναι ⇔ παριτητέον < ρηματικό επίθετο σε -τέος που προέρχεται απ' το ρήμα πάρεμι = παρουσιάζομαι μπροστά σε κάποιον.
- τὸ ἔγκλημα = το παράπονο, η κατηγορία.
- ἐγκαλῶ τινί τι = κατηγορῶ κάποιον για κάτι.
- σημῆναι < απαρ. αορ. του ρ. σημαίνω = φανερώνω, δηλώνω, επισημαίνω.
- ποιῶμαι ὑπόμνησίν τινος = υπενθυμίζω κάτι.
- ποιῶμαι ἐξήγησίν τινος = εξηγῶ κάτι.
- ἀποκωλύω = εμποδίζω.
- ἀπεικότως = άδικα.

Ασκήσεις

1. «Καὶ ἅμα τὴν σφετέραν πόλιν ἐβούλοντο σημῆναι ὅση εἴη δύναμιν, καὶ ὑπόμνησιν ποιήσασθαι τοῖς τε πρεσβυτέροις ὧν ἤδεσαν καὶ τοῖς νεωτέροις ἐξήγησιν ὧν ἄπειροι ἦσαν, νομίζοντες μᾶλλον ἂν αὐτούς ἐκ τῶν λόγων πρὸς τὸ ἡσυχάζειν τραπέσθαι ἢ πρὸς τὸ πολεμεῖν». Στο παραπάνω χωρίο να εντοπίσετε τα ουσιαστικά και τις αντωνυμίες και να γράψετε την ίδια πτώση του άλλου αριθμού (για τις αντωνυμίες να λάβετε υπόψη σας το γένους τους.
2. εἶπον, ἦσθοντο, ἐνεκάλουν, παριέναι: να αντικαταστήσετε χρονικά τους παραπάνω τύπους και να γράψετε τη μετοχή ενεστώτα και παρακειμένου στη γενική και δοτική πληθυντικού και στα τρία γένη.
3. ἔτυχε, εἴη, ἀποκωλύοι: να γράψετε το γ' ενικό και το β' πληθυντικό όλων των εγκλίσεων του μέλλοντα και του αορίστου στη φωνή που βρίσκεται ο καθένας απ' τους παραπάνω τύπους.
4. ταχέως, πλείονι: να γράψετε τους άλλους βαθμούς των παραπάνω τύπων.
5. παριτητέα (εἶναι), βουλευτέον (εἴη), σκεπτέον (εἴη): να αναλύσετε τα ρηματικά επίθετα σε – συντακτικά και σημασιολογικά – ισοδύναμες μορφές λόγου.
6. ἀπολογησομένους, νομίζοντες, παρελθόντες: να αναλύσετε τις παραπάνω μετοχές σε ισοδύναμες δευτερεύουσες προτάσεις.
7. «Προσελθόντες οὖν τοῖς Λακεδαιμονίοις ἔφασαν βούλεσθαι καὶ αὐτοὶ ἐς τὸ πλῆθος αὐτῶν εἰπεῖν, εἴ τι μὴ ἀποκωλύοι»: να τρέψετε τον πλάγιο λόγο σε ευθύ και να χαρακτηρίσετε τον υποθετικό λόγο.
8. «Ἡ μὲν πρέσβευσις ἡμῶν οὐκ ἐς ἀντιλογίαν τοῖς ὑμετέροις ξυμμάχοις ἐγένετο, ἀλλὰ περὶ ὧν ἡ πόλις ἐπεμψεν». Να μεταφέρετε το παραπάνω χωρίο στον πλάγιο λόγο με όλους τους δυνατούς τρόπους, αφού το εξαρτήσετε από τη φράση «Οἱ Ἀθηναῖοι ἔλεγον ...».